

Dan S försöker tänka till

Varför dansa?

I sina sommartankar snuddade Dan S lite vid frågan om vad det är som förenar oss gammaldansare. Nu när hösten är in-dansad så tänkte Dan S botanisera lite bland sina spretiga, för att inte säga bredbenta, funderingar om vad det är vi gammaldansare egentligen får ut av allt dansande.

Många av oss håller ju på vareviga vecka, ja en del gör det till och med oftare än så!

Visserligen serveras vi ju en och annan ny dans ibland, som möjligen innebär lite friska vindar, ja kanske till och med ett Golvdrag(!) men i det stora hela harvar vi ändå mest omkring med schottis-, polka-, vals- och foxtrotsteg. Det måste följaktligen vara något mera än det rent danstekniska som drar ut oss på de halkiga dansgolven.

EN viktig faktor är naturligtvis att det är spännande, och givande, att få stängas med människor som vi förmodligen aldrig hade träffat annars i några andra sammanhang. På gammaldansen inträffar ju hela tiden intressanta möten med alla möjliga olika slags dansare.

Dan S tror att gammaldanskurserna har en särställning när det kommer till vänskapsrelationsskapande möjligheter eftersom vi träffas så regelbundet, och kommer varandra så nära, antingen vi vill det eller inte! Inte uppstår det väl samma "magi" t.ex. på en kurs i gassvetsning eller betonggjutning??

För en tid sedan uppsnappade Dan S några ord från en annan herre som gick rakt in i själens centralaste kärna, denne herre sade nämligen "det är så roligt när man förstår att damerna gillar det man gör". När vi känner dansglädjen sker ett utbyte av positiv energi mellan oss, vi både tar och ger från varandra. Vi kan dessutom uppleva en slags trappstegseffekt där glädjen och energin stegras efter snart sagt varje danspartnerbyte! Vi kan vara uppe och dansa bland de rosa molnen redan medan kvällen ännu är riktigt ung...

Danskommunikation

Visst är det så att vi kommunicerar både med och utan ord medan vi dansar? Självklart är inte detta något som är specifikt bara i dansens värld, men kanske är det så att möjligheterna till ordlös kommunikation är särskilt stor i dansens virvlar då vi befinner oss såpass nära varandra.

Är inte kroppsspråk och mimik egentligen ett mera nyanserat och sofistikerat sätt att kommunicera än när vi bara använder ord? Skrivaren av dessa rader misstänker att även den som besitter ett relativt rikt ordförråd och god fantasi ändå inte kommer i närheten av alla de små nyanser som ett förfinat kroppsspråk kan uppvisa.

Det är förmodligen genom en kombination av samtalande, mimik och allmänt kroppsspråk som den glada och energigivande atmosfären under danskvällarna skapas?

Visst är det roligt att leva, kommunicera och dansa!

Dan S Skrivare